

ՈՃՐԱԴՈՐԾԱՅ ՄՏԱԻՈՐԱԿԱՆ
ԱՅԼԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆՔՆ
Ը .

£.

Մեր վերջի յօդուածովն կր
անգամ ցոյց տուինք թէ ո՞ր
տիեան սնհրածեղտ պէտք մի՛ է
կանգնող գործարարնայ իրենհա
ղանդապալարով թխնն ուղերիս
թերի գործունէութեան համա
նայայ մասին մէջ բերինք տօգթ
Բռնի մէջ արդարացի գիտոր
թիւնն զոր ըրած է իրսակերտն մա
սպակտայ մտայն մասնաւոր մ
ղլայնդակով թեան մասին՝ որ
կայանայ ամուսնացեալ և զաւ
րեղ կանայց գէ՛մ անտեղի հակ
ընթեմամբ մի։

հնու թեան՝ մարդ էակին յօրի
ւածոյն մէջ դրած այն զօրութի
ւնը, կենսական այն պիտի
պարտաւորի շնչն հետեւելու
երոնդը որ Աստուածային տն
հնութիւն մ'է, երբ անգործու
թեան դատապարտելու ըլլամբ զայ
ն ընկալած եմբ ուրիշ անգամն
նշնչուիր, հապա ուրիշ գործա
նայաց դառնալով, կենսական տալ
եր ու թերու կը վերածուի և տար
եր գործերու տեղի կուտայ մէջ
կատարած անհատական առողջու
թեան և մասնաւոր ուղղին պայ
տաւարութեան։ Մայրապետ
ըլլալու կենսական ուժն, կա
ղութիւնն, բնագլուխն անգի
ւակցաբար կը փոխուի ատեն
թեան, նախապէս թեան, չարու
թեան և այս ալ մասնաւորապէս
մուսնացեալ և զաւկի տէր կա
նդը դէմ։ Այս մտաւ պայտաւ
րական համարելով անցնիմբ մե
ն նիւթին ։

Կան բնակահարար կարգ մը ոճ
դուրծներ զորս կրնամք քիչ շատ
պլերներեց է դազաններու հետ
հարցառել. բայց կան որ ալ, այս
ստիճան յոյժ, իշխողակ կ վատ
ար են բնազդմամբ ե դաշմամբ
ոց նմանն ոչ ամենահետին վայ
նեաց մեջ կարելի բան է տեսնել
ոչ ալ վերջին փայր կատաղի դա
ններու մեջ:

Ինչ անուն կարելի է տալ զոր-
ինակ այն քսան և վեց տարեկան
հոտաաղդին (Մենհալա) որ միայն
ստարեկան աղջիկ ժը ամենայն
սպորտ թեամբ իւր տուն հրաւի-
ւել պղծել և խեղդել է յետոյ
ըմբին ալ կը ծարէ:

հանձնաժողովը և այն տասն
վեց տարեկան դատաւոյն որ
բնի մը ընկերութեամբ երեք
տարեկան մասնուկ մը պղծելէ յի-
ստի կը խնդդէ զայն և մարմինն ալ
խորտակէ և կերպարանափոխ
նէ:

Ինչ անուն տալու է այն սպա-
հելին կամ վարժուհիին որ ամ-
բի ընտանիքին վստահութիւնը
կորցնելով հանգերձ, իրենց յանձ-
նած փոքրիկ տղայքն ծանր
աստիճանաբար կամ թունաւո-
րով կամ ասեղնի կլանեցնելով,
և նոթի և ծարաւ և պահելով,
ընտանալէ արգիւնելով կ'ապան-
ւ և ասով սքըրքին անպատ-
հահայք կցգան:

Կ'անուն կարեցի է տալ այն
 Դժոք սր, ներքին անպատմելի
 Ինչու կզգան երբ նոյն իսկ իւր-
 ցից զաւկներն միեւնոյն զարհու-
 ի միջոցներով չարաշար կոպտանա-
 ցաւ աստեներս տեսնեցաւ
 Կսիի գէպք մը նոյն իսկ Գաղ-
 Իմէլ Այր կն մասնաւոր
 Դոյն կ'զգային իրենց մէկ փոք-
 ւա հեռուախախտ գերեզմու-

Իսկ աղջկան մարմնին ամեն օր մէկ քիչ այրել է նորա օրտա-
մէկ աղետից հանդիսատեսն ըլլա-
նալ կարգի դէպքեր յաճախ
վարդացուի ճշարտական լրագ-
մէջ է այս ալ գրեն ամիսը ան-
հի բլաւ պայմանաւ, 1878ին
երբ Տիկնի Պունտն (Սօթի կո-
նէ) մահանաւ, իր դատապարտու-
ներն ուսկնեան ասեղի հար-
ման լրագմէջ հետցհետեւ սպանաւ
պուն համար, 1887ին ամիսը
հարկէ մը շղթայակապ աշխա-
թեան կը դատապարտուի չորս

տարեկան ըրի՞ որդւոյն վրայ մ
չս'ընելիք տանջանայ փորձե
րած ըլլալով։ Առանց կամ ջ
պատճառներով կը հարուածու
գործելի մասնէն դառաղնով
կաշիով, ձմեռը սաստիկ ցուր
հորի մը աղբւր պաղ ջուրին ն
քեւ փամբրով կանգնելու կը ջ
տապարտուի։ օրերով առանց հ
կերակրելոյ, մարմնին զանա
կողմերը չարաչար տանջանք
ըլլուի։ Այս յիմար ճիւղները
մ'ալ եւս աւելի կատգելով կը յ
ձակել խեղճ տղեկին վրայ և
շաշար կը խեղդեն զայն և այն
տեղ տեսնուին մարմնայն վ
հարիւրէն աւելի կեղեր և վէճ
կարծեմ հազիւ երկու տարի
որ Գեորգիանիոյ մէջ կ'են մը մահու
նը դատապարտուի իւր ութ տ
եակին իւրով աղկան մարմնին կ
ծեփել և այրած ըլլալուն համա
ն ալ ալ ամուսնոյն ամբողջ հ
մարտն թիւնն նոյն իսկ իւր որ
ւոց պատկանեցնելու դիտաւոր
ութեամբ։

Ոմանք իգական սեռն աւելի ը-
գայուն կարծելով դարմանօք,
նաղջեն թէ ինչպէս կարելի է
սնարիւ, այլանդակ, յուր և ու-
րիւր սովորաբար կանանց ձեռ-
քը որոժադրուին,

կանայք և ոչ մեկ տեսակէտ
սերի զգայուն չըլլալէ զինի ս
նախն շատ աղ պակասաւոր ըլլ
ին բնախօսական հաստատու
ամբարտաթիւն մ'է, և ինչ բա
շամբ սրբայ տպագէտ, բանի ու
ական սնունին ուղեղն մէջին հո
ով 450 կրամ պակաս կը կշռ
բանական զգալի տարբերութի
ն ու՝ այն համեմատութեամբ կ'
ընդհանր ո՛ր համեմատութեամբ
կընթք մեր խուզարկութիւնք եւ
ուրիշ լուսաւորեալ ցեղերու մէ
ջ քանի և կանանց ուղեղի բանակ
ան հաւաստութիւն՝ վայրենեա
ն էլ միայն կարելի է, քանակակ
նք ստորունական հետեւութեա
ըլլայ բնականաբար պակաս
ութիւն մը ուղեղին պայտօնայի

կան բովանդակություն մէջ,
Անհատ մը, ո՛ր համեմատու
թեամբ որ զգրաւոր է կամբ բնա
տային կարողութեամբ, ո՛ր հա
մեմատութեամբ որ կարող է զսպե
լ զգացմունքն, բնազգայունքն
որ համեմատու է մէկ ուր
որ անձին ե կրից, ո՛ր համեմա
ութեամբ որ օժտեալ է տրամա
նական բնազգայն տրամադրու
թեանով, բնականաբար պակ
այուն կերեւէ Բայց ուրիշ բա
պակաս զգայուն երեւոյթ, ուր

ն Ե նաեւ պակաս զգայուն բնույթով բան է զգացմամբ գիրքը ընթերցելու, ուրիշ բան է նաեւ ազդեցությունը ստանձնողութեան արժեքը առնել և անոնց կոթորէկն ազդանդեւու չափ մտաւորական ժեղով օժտեալ ըլլալ, Ուրիշ բան է զգացման գեղի ըլլալ, ուրիշ է նաեւ հնազանդեցնել զայն, հատական և ընկերական շահն, Ուրիշ բան է արտաքին ձեռքով, սուտերու և գոյութիւններէնցող բաներու իբրեւ իրականութիւն տրտմիլ, լայ, ողբալ, յուզուիլ, զայրանալ, ուրիշ բան է նաեւ ինքնաբերական իրականութեան չափը և ինքնեցող բաներ ըլլալն դատելու և ինքզինք զսպելու տրտմութիւնք, Այո, ինչպէս Ֆիդէլ Կաստրօն նոյնպէս ալ մտաւորապէս ինքնաբերական է, այս է ճշմարտութիւնն:

իրգէն ոսիրք այն համեմատու
ամբ «Ի» (1), վատ և ահարկու
պարանք կառնուն, որ համե
տու թեամբ որ մտադրապէս
որ արարածներու ձեռք գոր
գործուն, ինչ հարկ կայ հեռու
թալ, տղայք որ ակարէն կըզ
բլին անգիմադրելի վափաք մը

(1) Գու լուղէթին ասըլ մանէասընը
նլաթաղըր, վէ միւսթամէլ պիր
լղէթ պուլունմատըղընտէն, բէք
րուզմա, բէք սըլըքմա, վէ բէք ին-
մֆսրքմա մանէայարրիտ սըննասիկի:

վատու թեամբ տանջելու և չարչա-
րելու կենդանիները և իրենցմէ
փոքր տղայիքը, և այս ալ միշտ տն-
պատիւի մնալու յոյսով և փափաքով:

Վերջով չեղաւ կարգի այն ուղի
կերպով դուրսում ոճիւրներու րուն
պտտաճանճերն քնայանալար յիմա-
րութեան մէջ որոնելու է, այս
կարգի ոճորդորք կրնայ ըլլալ ու
արդէն յիմարութեան վերաբեր-
եալ նշոյլներ ցոյց տուած լինին և
կամ ոչ, ինչպէս հետեւեալ գէպ-
քին մէջ, Գառաւիտ և չորս տարե-
կան պարկեշտ, համարտ, ուսեալ,
մերժ և սրամիտ լին մը որ մինչեւ
այն աստի մտային խանգարմանն
ոչ մէկ նշով չոց տուած չէր, օր
մը նոյն իսկ իմ զուսակն հրոյ մէջ
կայրէք և ամուսնայն անտարբե-
թեամբ ամուսնոյն կը ներկայացնէ
զայն, Նշոյլպէս սպասուհի մը իրեն
խանճուսէ զորս փութ տղայոց և
խանճուսին կը բարս պառտ մը կը
դատաւարտուի, և քառորդի վեր-
ը ապտ թողուելով կամուսնանայ,
կրնեսնայ զուսակ մը և օր մ'ալ
իւրիւրը կը բանայ կսպաննէ և ա-
մենայն պարզութեամբ կ'սկսի դիակը
գիտել:

Հոս ուշագրութեան արժանի է
ա կէտը որ, այսպիսիք ինքզինք-
ն պաշտպանելու և կասկածանաց
ուղի չտալու համար, նախապէս և
մէկ միջոցի մը չեն դիմեր և ա-
նոնայն հանդարտութեամբ կ'իտո-
տանայն իւրեանց յոյժանքը, այս
որ կը հաստատուէ լոյսն ուսանելու

Բայց չստանալով ամենի մեծն էր կատարած բոլոր գործերը՝ ուսումնական հաստիքներին , պագգային կասկածի տեղի չտալու ամար հարկ եղած միջոցը ամենայն չէր թեմար և զգուշութեամբ նախապէս կրկարդարուն :

Մարդ էակին ուղեղին խորերուն
էջ կան երբեմն այլանդակ բնադդ-
նանց սերմեր , որք կ'սկսին գործել
արտայայտուիլ երբ պարագայք
բզուեն դայնս :

Այս ալլանդակ ընաղդումներէն
ին է նաեւ այն փափաքը զոր կ'ըզ-
ան երբեմն անձինք ուրիշներու
անջուրը տեսնել անպատիօ մնա-
լու յուսով. Արդարեւ այն մարդը որ

անդամները, անողորմ և վատ
լիբ զոհերուն համար, վերջին աս-
իական կը ստակայ բանտարկութե-
լ, պատժուելէ, եւ մանաւանդ
ահուանէ. և այս պատճառաւ է որ
անդամները իրենց վերջին ծայր
սպանակալիւ զէպը մի՛ են ռեպոր-
տալ մէջ:

Ումանք անձնաստիճանը իրեն վա-
րժեցան արդիւնքն կը կարծեն .
այդ ինչ որ ալ ինչին անձնաստի-
ճանն պատճառներն, չէ բնա-
ստութիւն . և երբեմն պարզա-
պէջ ալ պատուոյ զգացման և
փութեան մէկ ապացոյցն է :

Ով կրնայ վատ անունը տալ այն
նուորականին, որ պատերազմի
սլտին վրայ անողոք և յաղթող
նամուոյն իօխանակ անձնատուր
ալու, կ'ըլլայ անձնատպան .

Կարելի է բաժնի վաճառքի արդյունքում ստանալ փող, որը կարելի է օգտագործել ցանկացած նպատակով:

վատ է կրնամք մի ըսել այն ան-
որ միջև Վերջը չարաչար կ'աշ-
տի առանց նպատակին հասնե-
լ օր մ'ալ յուսահատութեամբ
լլայ անձնապաշտան :

ի թէ վաճառէին միջին դարու մէջ
 առաջնութեան պատճառաւ
 նորակաշէններէն շատեր երբ անձ-
 սպան կ'ըլլային յուսկատու-
 ամբ :

յոյ՝, անձնասպանութիւնն ունի
պատճառներ . յիմաբովիւն ,
սուրբական թերութիւնք, ևսյիւ,
ց ինչ որ ալ լինի , վատութեան
թիւնքն չէ և չկրնար օրյալ :

80-րթ. ՃԵՂԱԼԵԱՆ

ԿՐԹՆ ԵՒ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Քրիստոնէական կրօն ըստ յայտնաբեր-
ութեան հիմն ու խարխիւն է և ո-
րհետեւ Աւետարանն Քրիստոնէ-
ական այլ վսեմ օրհնակ իբրքն,
մտովորէի բարդականութեան վը-
այ հիմնեալ է և յզած է ժամանակ
ըրիստոնէութիւնն՝ զինքն դա-
նակող պաշտօնէից ձեռք գործիք
նկով, ազգաց և ժողովրդեան
նաւապատն է աղէտից առիթ
լած է, այսինքն յանուն կրօնի
յանուն ըրիստոնէութեան կը
նի պաշտօնեայք, ժողովուրդն
յակ տեսակ մկնդնեցով կեղե-
ծ է չարարած են, Սպանիոյ
ձ հաւատարմներու թիւն տարած
լազող հաղբաւոր զոհերն սեր
ն ըսածնիրն կը հաստատուն և

թէ և քրիստոնէայ օտար ազգաց
նուն քրիստոնէութեան կեդե-
մներ եւ պառակտումներ տեղի
ենցած են . բայց Հայ ազգէ քր-
ստոնէութիւնն ընդունած՝ այ-
լքն 1500 տարինէն ի վեր դը-
թէ միշտ համերաշխութեամբ
քրեւելով կրօնի պաշտօնէին հետ,
ունակ նորա արակցութեամբն
ժանդակութեամբն կարող եղած
քրիստոնէութեան հալածեալ
մանակներն իսկ , պահել իւր կր-
ն և իւր ազգութիւնն , և այս-
ն հասած եմք մինչև ցայսօր ա-
ռ ժամանակի մը թէ կրօնական
շտաման և թէ ազգային դպրո-
ւան տեսակէտով :

րօնն՝ բարոյականութեան հիմն
սկիւր, ասկից ընտանաբար կրթ-
ք հետեւցնել թէ կրօնի պաշ-
ման կամ կրօնական զբաղմանց
եթէ թերեանք, յառաջ կու-
նակեալ բարոյական խանգարու-
ման հաջադարձ միջոցներէն

նդհանրապես մեր բնապատկան
մէջ, զի մեր ազգային գոյու-
ն, մեր նախնաց աւանդական
նուգամբն, կրօնի զօրութեան
որոնելու հարկին մէջ լինելու,
աւա՞րն ե գլխաւոր պարտա-
ւութիւնն պէտք է լինի, լիա-
նել Հայկական եկեղեցւոյ և
կրօնի սրբազան հօրն Հայ ժո-
ղեան ստանձն մը:

այց զԲարազդդար մեր աղգա-
գայու թեան իսկան եղոյ, մեր
կական կրօնին աղղեցութիւնն
ալով տկարանալու լրայ է ըզ-
ի կրկրով, պարըպէս կրօնա-
սէնն քիչ քիչ նուաղի սկամ
է նորս անորդեմ է խն ժը
սանմուտ և անտոտականն պ-

թիվներ, որք իբր թէ ա-
յ մեր կրօնական զգացման և
աւանդական համատույժին
կու ի գործ կածեալք։ Այո,
բիշ կուզենք միշտ աւ մեր նա-
ւարջ աւանդութիւններն, և
արինք համակրանքօ օտար աղ-

ոչ թէ լաւ և բարի ունակու-
նց, այլ նոցա միլի և վնասա-
ւարարքներուն,

ինն աստիճանին հասած են,
 իսկ դպրոցական տղայը,
 ամառը ժամերն, երբ Աֆիօն
 հասնում էր, ինչպես ինչ-

[illegible]

արհեստավոր մոլորութեան , մեք է
ցիւրս շատ տարբերներէ ի վեր եր
բօսամանաց էն մեծ առարկայն ո.
րերով զայն , ձմեռուան եր- շա
ջիշխերներն յաճախ խաղամու- չո
թանք սնդուրած (ԱՆ ԱՆ

մար անցուցած, մեծամեծ
ներ կորսնցուցած, և այսպէս
անգամ մեր ընտանեաց և զա-
յց իրաւունքն, մեր միակ քը-
նդիլից յատկացնելով, թէ մեր
նորա Թագաւոր Թեոֆիլոս

Հայրն ասացաւ: Եւ զիս Բեկ կոչեալ:

կրթութեան ինչպէս ուրիշ տարի-
ներ, այս տարին ևս աւելի շփեղ և
աւելի փայլուն դիմաւաւոր և ան-
դէմակ պարզանգեղանիք տուինք,
ուր իբրև մոլորակայինք մի ցուցա-
հանդէս՝ կրցինք ի հանդէս ածել
մեր ամեն տեսակ արարքներն, որք
դէմ են բարոյականութեան և մեր
ողջախառ Սբ. իրօնին։ Բնական է
որ ամեն բան երթալով կը յառա-
ջադիմէ, այսպէս ալ մեր այդ. պա-
րահանդիսից այս տարուան թիւն
և թէ փայլն գերազանցեց քան ըզ-
նախորդն, և բան մ'ալ աւելցու-
ցինք, այսինքն մրցանակի՝... դուռ-
երնն։

Ռուսաւոյ մէջ իզմիրեանց մը կա-
տեւոր գումար մը կը յատկացնէ
ազգային գրականութեան ծաւալ-
ման համար, և այդ գումարին տո-
կոն Ազգ. Պատրիարքարանի տրա-
մադրութեան տակ կը դնէ. կտակե-
ռը որ Հայ գրականութեան փայլին
շարատելով, հայկական հեղինա-
ւութիւն մը ընդունի տրուի զայդ-
գումար իբր քաջակերտիան մըր-
անակ. և այս կտակ մէկ քանի
տարիներէ ի վեր կը դործագրուի
նոյն Ազգ. վարչութեան, եթէ
զմիրեանց մըցանակ կուտայ Հայ
Բարգէտին, մեր Պօյսեցիքս ալ
նրանակ տուինք այն Հայ տիկնոջ
ը Գառըդէլզի պարահանդեսին
էջ փայլուն երեւեալու համար ու.
ինիք շուայելով մինչեւ Ռումա-
կայէն ճոխ և զարդարուն զգեստ-
եր քերտի տուած էր. մարտն

րաբանական էր. մրցանակ
 ունէր անոր որ էր ստորին կիւ-
 րարանօք պարահանդէս մտած էր,
 ետևւապէս շոպլութիւնը և խայ-
 րարակութիւնը վարձատրեցիւնը ։
 րըցանակի արժանի էր Ետևու այն
 ննն որ Անտիէի մէջ Բառեակ ան-
 լամբ խել մը անխմատ և խայ-
 րաւակ ստանաւորներ հրատարա-
 եց , և պարահանդիսի վրայօք տե-
 կիւթիւն չուենցողներուն ծանօ-
 ութիւն տուաւ , թէ քանի ան-
 արդական դարձուածնիք տեղի
 ունենան պարահանդիսից մէջ,
 այց հարկ էր որ այդ քառակու-
 րն ալ հրատարակուէին , որպէս
 զաւաւաացի մատաղ սերունդն
 դիտնար և խէր թէ քանի աշ-
 ութիւ Պօսեցիքս կաշատունք իւր-
 անց կրթական յառաջդիմու-
 եան համար ։

Այսպիսիքանով Սուրբ Սահակոյ մատան շինութեան խնդիրն ալ բաւական նիւթ եղաւ լրագրացոյ Անցւոր որ կը գտնուի իւրովի, միթէ կալէ չէ՞ պարզահանդէս մը տալ ի նրաստա շինութեան վերջիշեալ մատան, և այն ենթադրութիւնն որդարացնէ ի սա համոզմամբ որ, է ինպատու Ազգ. կը թուութեան սրահանդէս տայն յինասէր բնաւոր բարոյականին և մեր համոսութեան, հագազ ո՛րչափ առաւել աւուներ պիտի ունենանք պարանդէս տալու ինպատու շինուան այն մատրան, որոյ ճակալը փայլի այն վսեմ և սուրբ հնաւորութեան անուան, որ հեռանալու պատճառ եղած է մեր զբաղանութեան:

թիւէ պայտէս շարունակները, մեր
օրրունցաւայի հնթի աղբու թիւ-
հաւանական է որ վաղն իրակա-
թիւնդ գանէ մէկ ուրիշ առթիւ-
ց պայ ընթացքով մեր բարոյա-
նութիւնն զգալապէս կը խառնու-
նշուշտ աղէտաբեր հետեւանաց
տնաւ կը լինի, անտարակոսե-
նշմարտութիւն մ'է պայ. պէտք
նր մտաց մէջ լաւ ըմբռնել թէ,
է մեր նախնիք, կոնքի ջերմ-
նդութիւն և ներկային մէջ քիչ
նոցա շաւղաց հետեւողներ
նոնայինք, ոչ Ղալաթի իւր Կիդր-
նութարանն կը յայտարարէ հիմնու-
նշ ալ Գարակէօմիլիւհի եկեղեց-
հասցի մոյն կղերանաց մը հաւ-
անութիւն զաղպարան յղանալ. հե-
նապէս պէտք է աշխատել կրօն-
բարոյականութիւնն վառ պա-
ռի մեզ, խորշնով այն ամու-
նակար և միւլ սովորութիւննե-
նր, որ մարդիկ թէ հոգւոյն և
մարմնոյն անկման և նաւասաց-

